

DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 10-ej do 3-ej popoł.

Prenumerata kwartalnie . . . . Mk. 180
miesięcznie . . . . Mk. 60

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 24 Mk.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Cena egzemplarza Mk. 15.

Nr. 30. | Lublin, dnia 19-go listopada 1921 roku. | Rok I.

DZIAŁ URZĘDOWY.

RUCH SŁUŻBOWY.

Zwolnieni: w Urzędzie Mieszkaniowym Andrzej Sprawka—sekretarz Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu od dn. 1-go grudnia r. b. i w Wydziale Zaopatrywania Elżbieta Zabiełłowa—kasjerka, od dn. 15 listopada r. b.,—oboje na własne żądanie.

Mianowani: w Urzędzie Mieszkaniowym—Józef Kosmulski na stanowisko sekretarza Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu od dnia 15 listopada r. b., z uposażeniem w wysokości $1/3$ poborów IX st. sł. (Kat. A.).

Udzielono nagany: kancelliście Wydziału Administracyjno-Przemysłowego Józefowi Rzeczkowskiemu, za nieprzybycie na dyżur w dn. 6 listopada r. b.

Z obrad Magistratu.

(Posiedzenie 11 listopada — uchwalono):

1. Sprawę wynikłą na skutek interpelacji ławnika Skurzyńskiego, odnośnie nielegalnego odstąpienia mieszkania w jego domu, po wysłuchaniu odpowiedzi Urzędu Mieszkaniowego,—przekazać prezydjum miasta do załatwienia.

2. Dwie zaliczki zwrotne na pensję, w kwocie 80.000 mk., wypłacone ławnikowi Chomie na podstawie uchwał Magistratu z dn. 4/V i 26/VII r. b., zaliczyć na rachunek kosztów leczenia żony jego, wynoszących 90.000 mk., i umorzyć tytułem zwrotu tychże.

3. Podnieść od dnia 1 listopada r. b. cenę na herbatę, wydawaną Urzędnikom Magistratu w czasie zajęć biurowych z 6 na 12 mk. za szklankę.

4. Upoważnić profesora Waściszakowskiego do przedłożenia Magistratowi planu zużytkowania materjału, osiągniętego ze spisu ludności, dla celów statystycznych.

5. Podnieść od 1 listopada r. b. opłaty w Ambulatorjum miejskim: za lekarstwa i opatrunki do 50 mk. od osoby i zastaw za flaszeczki do lekarstw z 3 mk. 50 f. do 40 mk. za flaszeczkę.

Osoby zupełnie ubogie, od powyższych opłat mają być zwolnione.

6. Umowę zd. 6/X 1921 ze Związkiem Zawodowym R. i R. R. Z. wypowiedzieć na podstawie § 121.

7. W sprawie nowej podwyżki płac na robotach publicznych, zarządać od wydziału konkretnego wniosku.

8. W sprawie nadania obywatelstwa Państwa Polskiego Leopoldowi Sedlaczkowi wypowiedzieć opinję przychylną.

9. Zatwierdzić ustalone przez Komisję specjalną przy Urzędzie Mieszkaniowym na posiedzeniu w dniu 14 października 1921 r., następujące ceny pokoi w hotelach, pensjonatach, pokojach umeblowanych i noclegowych.

I. Dla hoteli i pensjonatów 1 rzędu, za dobę:

(Hotele „Victorja“, „Europejski“, „Janina“, „Polski“, „Rzymski“, „Angielski“, „Centralny“, „Saski“ i pensjonatach p. Zajączkowskiej)

a) za pokój pojedyńczy z jednem łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny, oświetleniem i służbą—mk. 400,

b) za pokój podwójny o dwuch łóżkach, z pościelą, kompletem bielizny, oświetleniem i służbą—mk. 600,

c) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny, dopłaca się mk. 125.

II. Dla hoteli 2 rzędu, za dobę:

(Hotele: „Wenecja“, „Krakowski“, „Nadwiślański“, „Staropolski“, „Nowopolski“, „Wiedeński“ i „Paryzki“).

a) za pokój pojedyńczy z łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny, służbą i oświetleniem mk. 240,

b, za pokój podwójny o dwuch łóżkach z pościelą, kompletem bielizny, oświetleniem i służbą—mk. 360,

c) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny dopłaca się mk. 100.

III. Dla pokoi umeblowanych 1 rzędu:

a) za pokój osobny złóżkiem, pościelą, kompletem bielizny, oświetleniem i służbą mk. 180,

b) za pokój osobny o 2 łóżkach z pościelą, kompletem bielizny, oświetleniem i służbą mk. 270,

c) za dostawione łóżko z kompletem pościeli i bielizny—mk. 75.

IV, Dla pokoi umeblowanych 2 rzędu:

a) za pokój osobny z łóżkiem, pościelą, kompletem bielizny, światłem i usługą—mk. 150

b) za dostawione łóżko z pościelą i kompletem bielizny—mk. 75.

V. Dla pokoi noclegowych:

Za łożko z pościelą, bielizną i usługą w ogólnych pokojach i stancjach dla przyjezdnych—mk. 90.

Za opał liczyć stosownie do cen za materjały opałowe.

Pościel i bielizna winna być dawana świeża i czysta i zmieniana co tydzień.

We wszystkich zakładach obowiązuje dopłata za meldunek i wymeldowanie po mk. 15.

Dla oficerów i urzędników państwowych i komunalnych, przyjeżdzających do Lublina w sprawach służbowych, po wylegitymowaniu się odnośną delegacją, przysługuje zniżka cen powyższych o 50%, co winno być uwidocznione w cennikach wywieszanych w pokojach.

Ceny powyższe obowiązują tylko dla przyjezdnych, dla przebywających zaś stale, dłużej jak miesiąc, ceny te zastosowania mieć nie mogą, i w takich wypadkach powinny być stosowane ogólne zasady najmu i podnajmu lokali, stosownie do umowy.

10. Z sumy 500.000 mk., przyznanej Wydziałowi Opieki Społecznej na cele dobroczynne, wypłacić:

Lubelskiemu Rz.-Kat. T-wu Dobroczynności	150.000 mk.
Bursie przy Seminarjum Nauczycielskiem	50.000 mk.
Żydowskiemu T-wu „Bratnia Pomoc“	60.000 mk.
Bratniej Pomocy Studentów Uniwersytetu . . .	30.000 mk.
Kropli mleka	60.000 mk.
Dom Starców i Kalek . .	20.000 mk.
Ambulatorjum Żydow. . .	30.000 mk.
Ochronom na Czechówce .	20.000 mk.

Reszte sumy przewidzianej budżetem miasta na r. b. na cele dobroczynne, pozostawić do dyspozycji Prezydjum miasta.

Część nieurzędowa.

Przedruk z miesięcznika „Samorząd Miejski".

Dr. RUDOLF SIKORSKI.

Samorząd miejski w Polsce
i jego najbliższe zadania i cele.

———

2) Z istniejących systemów samorządu miejskiego należy wybrać najlepsze i zdobyć się na poznanie, które za najlepsze znać należy.

3) Należy mieć na uwadze, że samorząd nie jest celem sam dla siebie, tylko częścią publicznej administracji, stąd trzeba się liczyć z potrzebą umiejętnego współdziałania samorządu z władzą rządową, wychodząc z założenia, że *samorząd powinien się odnosić z zaufaniem do własnego Rządu i przeciwnie.*

4) W pracy omawianej nie można się spóźnić. Trzeba stanąć na wysokości zadań, jakich wymaga obecny okres przełomowy i trzeba mieć na względzie, że mamy do odrobienia wiele zaległości, w jakie popadliśmy nie z naszej winy.

Nie można spuścić z oka, że żyjemy w okresie nadzwyczajnego i gwałtownego rozwoju społecznego, epokowych wynalazków, niesłychanego rozwoju techniki i przełomu w dotychczasowych pojęciach całych dziedzin wiedzy.

Czasy podobne wymagają zupełnego skupienia, czujności i nie znoszą opóźnień, trudnych do odrobienia.

5) nie można dążyć do utrzymania przestarzałych zasad w ustroju samorządu, a zwłaszcza do uzyskania wyłącznych korzyści kosztem dobra publicznego, które musi być dostępne dla wszystkich warstw społecznych, posiadających dziś uprawniony pełny udział w życiu publicznem.

Właściwa wartość warstw społecznych względnie zawodowych lub ideowych stronnictw, poza naturalną dążnością do rozwoju swych sił, oceniać się musi wyłącznie miarą ich zdolności do działalności praworządnej i państwowo-twórczej.

Brakiem tych zdolności jest dążenie do osiągania korzyści kosztem innych warstw społecznych.

6) Podrzędną i przestarzałą jest również zasada łupów politycznych (Ameryka), polegająca na bezwzględnem wykorzystywaniu zdobytej przy wyborach przez daną partję przewagi i opanowaniu zarządu miasta, obsadzaniu posad swemi stronnikami oraz na dążeniu do wyzyskania sytuacji tylko na korzyść zwycięskiego stronnictwa. *System ten przeciwny jest trwałej budowie samorządu, sprzeciwia się wyborowi członków zarządu miejskiego na dłuższy okres czasu, jak na okres kadencji Rady miasta* i dąży do bezwzględnego poddania urzędu miejskiego, a temsamem władzy wykonawczej pod wpływ większości obywatelskiej, pochodzącej z wyboru. W krajach, gdzie ten system grasuje, zanika myśl państwowa, praworządność ustępuje prywacie, a wyrazem reakcji ze strony obrażonego ładu społecznego jest, jak w Ameryce spotykany, wybór burmistrzów, zaopatrzonych w władzę jednoosobową autokratyczną. Stąd za dalszy wyraz istotnej wartości społeczeństwa i warstw społecznych, które się na nie skłaniają, uznać się musi miarę zdolności podporządkowania prywaty pod przepisy, mające na celu dobro ogółu, a temsamem i Państwa.

7) Gorączkowa dążność do zdobywania posad w samorządzie winna być ograniczona potrzebą rozwoju stronnictwa, usprawiedliwione i wskazane jest jednak dążenie, aby każde stronnictwo miało swój zastęp zawodowo wyszkolonych działaczy samorządowych. Praca w samorządzie jest konieczna, lecz nie łatwa i w zasadzie mniej intratna niż w wielu innych zajęciach, dla których we własnem a niepodległem Państwie otwiera się pole nieskończonego rozwoju. Samorząd wzywać winien do pracy jednostki rzeczywiście do podobnej pracy przygotowane i uzdolnione, przyczem szlachetna rywalizacja poszczególnych obo-

zów politycznych lub społecznych jest dodatnia i wskazana.

W myśl uwag powyżej przytoczonych podaje się poniżej następujący projekt wyboru zasad dla wspólnej ustawy dla miast Polskich.

1) Samorząd miejski jest w zakresie administracji wewnętrznej częścią państwowej władzy prawodawczej i wykonawczej, sprawowanej pod nadzorem przełożonych organów rządowych i wyższych organów samorządowych przez reprezentacje obywatelskie i urzędników, pochodzących z wyboru, przy współudziale obywateli państwa. Samorządowemi władzami prawodawczemi w zakresie interesów lokalnych są w miastach Rady miejskie.

Władzami zarządzającemi i wykonawczemi dla samorządu miejskiego są Magistraty lub w ich zastępstwie burmistrzowie. Miejscy urzędnicy samorządowi mają charakter pośrednich urzędników państwowych.

2) Rząd powinien przekazać samorządowi miejskiemu prócz zadań administracyjnych, wynikających z gospodarczego zarządu lokalnego oraz pieczy o materjalne i moralne dobro mieszkańców miasta także i władzę lokalną zwierzchniczą, wykonywaną samodzielnie lub pod kierunkiem miejscowego organu władzy państwowej oraz te z zadań administracji publicznej, zastrzeżonych państwu, które nie uzna za stosowne powierzyć do wykonania własnym organom.

Formą przekazania władzy państwowej jest zatwierdzanie wyboru miejskich organów zarządzających i wykonawczych przez organa przełożone władzy rządowej po uzyskaniu przychylnej opinji ze strony wyższych organów samorządowych.

3) Dla oparcia pracy samorządu o należyte podstawy wyda Rząd dla głównych działów administracji miejskiej ustawy zasadnicze, pozostawiając bliższe urządzenie danego przedmiotu i sposób wykonania statutom miejscowym. Rząd przekaże odpowiednią część dochodów publicznych samorządowi.

Rząd przekaże wykonawczym organom samorządowym te same środki egzekutywy, jakie służą administracyjnym organom rządowym.

4) W organizacji samorządu miejskiego ma być przeprowadzoną zasada rozdziału władzy prawodawczej od wykonawczej *Łącznikiem między obu władzami samorządowemi będą delegaci Rady miejskiej do Magistratu.*

5) Miasta dzielą się na: a) miasta nie wydzielone z powiatu, b) miasta wydzielone z powiatu, c) miasta—starostwa grodzkie, d) miasta kasztelańskie, e) miasta—województwa grodzkie.

Do miast niewydzielonych z powiatu zaliczają się miasta liczące mniej niż 25,000 mieszkańców.

Do miast wydzielonych z powiatu zaliczają się miasta liczące od 25,000—40,000 mieszkańców. W miastach tych, usamodzielnionych gospodarczo wobec powiatu, burmistrz jest reprezentantem władzy rządowej w charakterze zastępcy starosty miejscowego i kieruje wykonaniem przez Magistrat pod nadzorem starosty zadania z przekazanego samorządowi zakresu działania, zastrzeżonego przez ustawy władzom rządowym. We własnym zakresie działania, jest miasto wydzielone samodzielną jednostką samorządową i osobą prawną w zakresie prawa publicznego i prywatnego, wchodzącą w tym charakterze w skład wyższego związku samorządowego.

W miastach, liczących ponad 40,000 mieszkańców spełnia Magistrat prócz zadań wykonawczych we własnym zakresie działania także funkcje władzy politycznej I instancji i w tym charakterze nosi miano starostwa grodzkiego, a burmistrz miasta posiada tytuł starosty grodzkiego i prawa oraz obowiązki starosty.

Do miast kasztelańskich zaliczają się: Lwów, Kraków, Poznań i ewentualnie Wilno*). W miastach tych przełożonym Magistratu jest starszy prezydent z tytułem kasztelana i dodatkiem nazwy miasta lwowskiego, krakowskiego i t. d. Magistraty miast

*) Myśl stworzenia kategorji miast kasztelańskich wyszła od prof. dr. K. W. Kumanieckiego (Zarys urządzenia administracji w Polsce. Kraków 1918).

kasztelańskich są władzami politycznemi I instancji, a Rady miejskie tych miast mają prawo uzyskać w Sejmie własną ustawą miejską oraz własną ordynację wyborczą w ramach ogólnej ustawy miejskiej. Projekt tych ustaw uchwala Rada miejska.

Na przyszłość mogą uzyskać stanowisko miasta kasztelańskiego, miasta, których liczba mieszkańców przekroczy 250,000 osób.

Do miast wyłączonych z województwa zaliczyć się winno prócz Warszawy miasto Łódź. Miasta te stanowią województwa gradzkie; starszy prezydent tych miast nosi tytuł wojewody grodzkiego. Województwa grodzkie posiadają Magistraty dwuizbowe, pierwszy z nich reprezentuje we własnym i poruczonym zakresie działania pod kierunkiem prezydenta miasta I instancję administracyjną, a miejska Rada wojewódzka pod przewodnictwem wojewody grodzkiego stanowi w własnym zakresie działania drugą instancję administracyjną.

Trzecią instancją we własnym zakresie działania dla spraw, w których odwołanie będzie dopuszczone, oraz II i ostatnią instancję w zakresie przekazanym jest dla województw grodzkich Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Miasta, stanowiące województwa grodzkie mają prawo uzyskać od Sejmu właną ustawę miejską i ordynację wyborczą, której projekt uchwala Rada miejska w ramach odnośnych ustaw państwowych.

O stanowisko miasta, wydzielonego z województwa, może się w przyszłości starać miasto, którego liczba mieszkańców przekroczy 500,000 osób.

Minister Spraw Wewnętrznych może na wniosek Rady wojewódzkiej wcześniej uznać miasto za wydzielone z powiatu, lub na wniosek wojewody Magistrat miasta wydzielonego w uznaniu jego dobrej organizacji i funkcjonowania uznać wcześniej za starostwo grodzkie, zanim dotyczące miasta osiągną przepisaną liczbę mieszkańców. Tak samo może Rada Ministrów na wniosek Ministra Spr. Wewnętrznych wcześniej przyznac charakter miasta kasztelańskiego względnie wyłączonego z województwa, o ile dla podobnego podziału miast nie zostanie zastrzeżona droga ustawowa.

6) Rada miejska jest miejscową władzą prawodawczą i kontrolującą. Rada miasta jest przedstawicielką gminy i obywatelstwa miejskiego oraz jego interesów. Radę miejską na zewnątrz reprezentuje jej przewodniczący.

Rada miejska wybieraną będzie na lat 6. Co 3 lata zmienia się połowa Rady miejskiej, za pierwszym razem drogą losowania, któremu nie podlegają delegaci Rady miejskiej do Magistratu.

Przewodniczącym Rady miejskiej jest w miastach niewydzielonych burmistrz, bez względu na to, czy został wybrany z grona radnych czy z poza ich grona. W innych miastach jest przewodniczącym wybrany przez Radę miejską z jej grona prezes lub jego zastępca. Wybór prezesa odbywa się co trzy lata.

Rada miasta obraduje według uchwalonego przez siebie regulaminu.

Rada miasta jest we własnym zakresie działania gminy miejscową władzą prawodawczą i decydującą, drogą powziętych uchwał o zasadach i sposobie zarządu sprawami miejskimi. Rada miasta ma prawo wydawania ustaw miejskich, zwanych statutami dla spraw zastrzeżonych jej działalności prawodawczej przez państwowe zasadnicze ustawy komunalne, albo dla spraw przez ustawodawstwo państwowe nieurządzonych. Dla wykonania statutów może Magistrat wydawać rozporządzenia wykonawcze. Statuty miejskie podlegają zatwierdzeniu przez rządową władzę nadzorczą.

Rada miasta (lecz nie poszczególni radni) ma prawo kontrolowania urzędowania Magistratu tak we własnym, jak poruczonym zakresie działania. W ostatnim zakresie może Rada udzielać swych uwag burmistrzowi, lub prezydentowi lub wnosić przez niego, gdy ich nie podziela, przedstawienie władzy nadzorczej, które burmistrz (prezydent) ze swemi uwagami do niej przesyła do decyzji.

Celem przygotowania spraw na posiedzenie Rady miasta lub bliższego opracowania wniosków, zgłoszonych przez radnych, może Rada miasta wybrać ze swego grona komisje, które wybierają same przewodniczącego. Do Komisji może Rada wzywać znawców z poza swego grona.

Sprawowanie obowiązków radnego jest w zasadzie niepłatne Gdzie tego stosunki wymagają, może Rada miejska przyznać radnym za udział w posiedzeniach pełnej Rady i komisji odpowiednie djety.

Dla celów kontroli gospodarki miejskiej oraz celem kontroli nad wykonaniem swych uchwał, tudzież dla nadzorowania działalności przedsiębiorstw i zakładów gminnych, wybiera Rada miejska ze swego grona przepisaną liczbę delegatów do Magistratu, *którzy nie tracą mandatu radzieckiego.* Zastępcy ustępujących lub ubyłych radnych urzędują do końca ich kadencji.

7) *Magistrat* jest miejscową kolegjalną władzą zarządzającą i wykonawczą. Przedstawicielem Magistratu na zewnątrz jest burmistrz, prezydent lub starszy prezydent.

W miastach liczących więcej niż 10,000 mieszkańców musi być utworzony Magistrat.

W mniejszych miastach władzę sprawowaną przez Magistrat może Rada miejska przekazać burmistrzowi, któremu do pomocy ma być dodanych 2—4 ławników, urzędujących pod jego kierownictwem i według jego wskazówek. W miastach liczących do 5,000 mieszkańców powyższy system burmistrzowskiego zarządu ma być regułą.

W skład Magistratu wchodzą w miastach niewydzielonych z powiatu burmistrz, zastępca i ławnicy.

W miastach wydzielonych składa się Magistrat z prezydenta, zastępcy i ławników.

W miastach stanowiących starostwa grodzkie w skład Magistratu wchodzi prezydent z tytułem starosty grodzkiego, 2 zastępców prezydenta, jako wiceprezydentów i ławnicy.

W miastach kasztelańskich składa się Magistrat ze starszego prezydenta z tytułem kasztelana, z jego zastępcy z tytułem prezydenta i 2 wiceprezydentów oraz z ławników.

W miastach stanowiących województwa grodzkie, w skład Magistratu wchodzi starszy prezydent z tytułem wojewody grodzkiego,. jego zastępca z tytułem prezydenta miasta i 3 wiceprezydentów oraz ławnicy.

Ławnicy w Magistracie dzielą się na delegatów Rady miasta i ławników zawodowych. W zasadzie liczba ławników każdej z powyższych kategorji ma wynosić połowę ogólnej liczby ławników.

Ławników delegatów wybiera Rada miasta ze swego grona na zasadzie proporcjonalności. Dla każdego delegata wybiera Rada miasta równocześnie zastępcę. Zastępcy delegatów mają być również z grona radnych wybierani na zasadzie proporcjonalności. Ławnicy delegaci w zasadzie nie pobierają płacy. Gdy czynności urzędowe ograniczają możność ich zarobkowania, może im Rada miejska przyznać odpowiednie odszkodowanie. Ławnicy delegaci wybierani są na lat 6 względnie do końca kadencji.

Ławników zawodowych wybiera Rada miasta z pośród osób fachowo przygotowanych do służby administracyjnej. Przygotowanie naukowe może być zastąpione przez posiadanie ogólnego, a w miastach wydzielonych przynajmniej średniego, wykształcenia, przez praktykę nabytą w urzędach państwowych lub komunalnych, względnie w charakterze członka Magistratu.

Statuty miejscowe mogą określić bliżej kwalifikacje, wymagane od zawodowych ławników. Ławnicy zawodowi są płatni i nie mogą sprawować obok swego urzędu innego stałego zajęcia. *Ławnicy zawodowi są naczelnikami głównych wydziałów Magistratu.* Kierownictwo innych wydziałów może być powierzone urzędnikom Magistratu. Ławników zawodowych zastępują wyznaczeni przez burmistrza lub prezydenta urzędnicy Magistratu. Ławnik, prowadzący wydział dla spraw zarządu ogólnego (prezydjalny, administracyjny), winien zarazem spełniać funkcje dyrektora biurowości.

Rada miasta oznacza, które oddziały Magistratu należy uważać za główne i które temsamem mają być powierzone do prowadzenia ławnikom zawodowym.

Ogólna liczba ławników nie może być większą od podwójnej liczby delegatów Rady miejskiej, których liczba nie może przewyższać 10% liczby radnych. W wielkich miastach mogą się obrady Magistratu odbywać w dwóch serjach. Regulamjn dla obrad Magistratu określa, które przedmioty mają być załatwiane kolegjalnie, w sekcjach, lub w pełnym składzie Magistratu, a które bieżące w wydziałach Magistratu.

Ławnicy delegaci i zawodowi mają przy obradach Magistratu głos stanowczy.

Referentami na posiedzeniach Magistratu są ławnicy zawodowi, względnie urzędnicy Magistratu, którzy są naczelnikami wydziałów.

Ławnicy delegaci sprawują kontrolę Magistratu według planu zatwierdzonego przez burmistrza, przyczem mają prawo przedstawiać swe poglądy i życzenia, w sprawie których mogą odwołać się do Rady Miasta.

Za zgodą prezydenta lub burmistrza mogą ławnicy delegaci brać udział i przewodniczyć w komisjach i w deputacjach Magistratu oraz mogą podjąć się opracowania i referowania na posiedzeniach Magistratu przedmiotów, w których pragną wystąpić z inicjatywą w sprawach zarządu miasta lub przyczynić się do jego ulepszenia, ze względu na posiadaną znajomość rzeczy, oraz może im burmistrz lub prezydent powierzyć opracowanie lub przeprowadzenie inwestycji, o ile zawodowe siły Magistratu nie posiadają do tego kwalifikacji.

W powyższych czynnościach wykonawczych mają ławnicy delegaci charakter urzędników publicznych i podlegają kierownictwu burmistrza lub prezydenta.

Burmistrzów i *prezydentów oraz starszych prezydentów i ich zastępców* wybiera Rada miasta z pośród osób zawodowych, posiadających podobne jak ławnicy zawodowi fachowe przygotowanie do miejskiej służby administracyjnej. Burmistrze, prezydenci, starsi prezydenci i ich zastępcy oraz ławnicy zawodowi nie mogą być radnymi. Radni w razie wyboru na zawodowego członka Magistratu tracą mandat, a na ich miejsce wchodzą zastępcy. Gdy członek Magistratu, będący poprzednio radnym złoży swój urząd, ma prawo wrócić na swe miejsce do Rady miasta.

Statut miejski może określić bliżej kwalifikacje wymagane od burmistrzów lub prezydentów. Rada miasta oznacza pobory zawodowych członków Magistratu przed ich wyborem. Burmistrzów, prezydentów i ich zastępców oraz ławników zawodowych wybiera Rada miasta na lat 12 i osoby te mają prawo do emerytury na wypadek utracenia zdolności do pracy lub w razie, gdyby panownie nie były wybrane. Siły o specjalnych kwalifikacjach mogą być drogą umowy wybrane na dłuższy okres czasu i za umówionem wynagrodzeniem. Wymiar emerytury wynosi po 6 latach służby $^1/_4$ część bieżących poborów, po 12 latach służby $^1/_2$, po 18—$^3/_4$, po 24 latach pełne pobory bieżące. Emerytury oblicza się w powyższych granicach stosunkowo do liczby lat służby.

Wdowom po członkach Magistratu przysługuje prawo do pensji wdowiej, wynoszącej 50% emerytury, jakaby mężowi przypadała z dniem śmierci męża. Sieroty mają prawo do pensji sierocińskiej aż do pełnoletności lub uzyskania wcześniejszego zaopatrzenia (praca zarobkowa, zamęźcie) w wymiarze $^1/_4$ pensji wdowiej na głowę. Suma pensji wdowiej i sierocińskich nie może przewyższać emerytury, jakaby przypadała dla głowy rodziny.

Zawodowi członkowie Magistratu, zrzekający się urzędu bez uzyskania na to zgody ze strony Rady miasta, tracą prawo do emerytury.

Gdyby zawodowy członek Magistratu po upływie kadencji nie był ponownie wybrany i przyjął następnie inną posadę, z której dochód łącznie z emeryturą poprzednio uzyskaną przewyższa pobory, które były podstawą do wymiaru emerytury, natenczas ostatnia ulega redukcji o powyższą nadwyżkę.

Zawodowych członków Magistratu zatwierdza rządowa władza nadzorcza na podstawie przychylnej opinji równorzędnej samorządowej władzy nadzorczej.

Magistrat wykonywa uchwały Rady miasta, przygotowuje przedmioty pod obrady Rady miasta, przyczem przysługuje mu prawo inicjatywy, zarządza sprawami miejskiemi i wykonywa zadania z poruczonego zakresu działania pod kierunkiem i odpowiedzialnością burmistrza lub prezydenta.

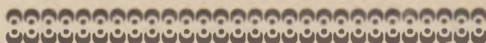
Magistratowi przysługuje egzekutywa swych zarządzeń na równi z władzami rządowemi. Magistrat może wstrzymać wykonanie uchwał Rady miasta, gdy spostrzeże, że sprzeciwiają się prawom lub mogą wyjść gminie na szkodę. Uchwały podobne poddaje Rada ponownemu rozpatrzeniu, co może w porozumieniu z burmistrzem powierzyć komisji, złożonej z radnych i członków Magistratu. Na komisjach takich przy obecności prezesa Rady przewodniczy burmistrz lub prezydent. Gdy do zgody nie dojdzie rozstrzyga rządowa władza nadzorcza.

Magistrat mianuje i zwalnia urzędników i służbę miejską stałą. Nominacje urzędników mają być podawane do wiadomości Radzie miasta przed wręczeniem urzędnikowi dekretu nominacyjnego.

Przyjmowanie sił pomocniczych, kontraktowych i robotników niestałych należy do burmistrza względnie prezydenta lub jego zastępcy. Prezydent może czynności powyższe powierzyć komisji. Burmistrzowi lub prezydentowi służy władza dyscyplinarna nad pomocniczemi i prowizorycznemi pracownikami, a nad stałemi pracownikami miejskiemi w zakresie kar porządkowych (upomnienie, nagana, grzywna do 50 marek). Większe kary może nakładać Magistrat na wniosek komisji dyscyplinarnej, która przeprowadza postępowanie dyscyplinarne. Komisji dyscyplinarnej może Magistrat powierzyć wymiar kar. Ukaranym stałym pracownikom służy prawo odwołania się do wyższych organów samorządowych w toku instancji.

Pracownicy niestali mogą dochodzić swych roszczeń materjalnych jedynie w drodze sądowej.

(D. c. n.)



OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem: Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina“ (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika“ (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 3).

Ogłoszenia.

Kupersztych Abram zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat w dniu 2o kwietnia 192o r. za Nr. 846-88.

Szwalbe Moszek zgubił tymczasowy dowód osobisty, wydany przez Magistrat m. Lublina w dniu 15 stycznia 192o r. za Nr. 94/4.

Kornblit Szaja-Józef zgubił dowód osobisty, wydany przez Magistrat w dniu 3 stycznia 192o r. za Nr. 1.



Treść Nr. 30-go:

-:- -:- -:- -:- **Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina.** -:- -:- -:- -:-

Wykonano drukarni w Miejskiej.